

د افغانستان لپاره یو "مناسب دیکتاتور" پکار دی

په بهرني مطبوعاتو کې، د افغانستان د رواني ستونزي د فيصله کولو په مقصد ډېر زيات رپوټونه خپاره سوي دي. په تېره بيا، افغانستان ته د اضافه عسکرو د استولو مسله ډېر گرمه ده. د يوې خوا، اکثره نظامي څارونکي باور لري چې په افغانستان کې خارجي عسکر لږ دي او طالبانو له همدې کمزورۍ څخه ګټه اخلي. بلخوا، طالبان په پاکستان کې د سبب او پېښو ځايونه لري او ازاد تگ را تگ کوي. ځيني سياسي او نظامي مبصرين دې نتيجه ته رسېدلي دي چې د افغانستان ستونزه يوازي د نظامي مټ او وژولو په زور نه فيصله کېږي. د امريکايي پوځي مشران، پخواني او اوسني دپلوماتان، غربي او شرقي مطبوعات، د بوش د ادارې عالي رتبه چارواکي، او ليبرال او محافظه کاره مبصرين پدې باور دي چې د افغانستان لپاره بايد يو هر اړخيز سياسي حل پيدا سي. سياسي پروسه بايد ګرندۍ سي. په بل عبارت، "د افغانستان ستونزه نظامي نه، بلکې سياسي ده." [

له ډېر وخت راهيسې، ځينو مبصرينو همدا خبره کوله، خو اوس د امريکا حکومت، اروپايان، او خارجي مبصرين همدې نتيجه ته رسېدلي دي. دا يو څه د خوښۍ ځای دی. ځکه اوس هم ددې امکان سته چې افغانستان وژ غورل سي. مګر بايد اضافه سي چې په ډارنو ګوډايانو باندې نه وطن ساتل کېږي او نه هم توره په وهل کېږي. د بوش حکومت د ۲۰۰۱ په پای کې، د يو لړ تاريخي دارمارانو سره ناروا ايتلاف وکړ چې نتيجه يې نننۍ رسوايي او ماته ده. د بوش د ادارې همدا اشتباه ډېره ګرانه تمامه سوه، او که چيرې يې ژر تر ژره تلافی ونسي بنباي څه موده وروسته د امريکا په لمن کې يو ځل بيا اور بل سي. تاريخ داسې راوړي ده چې د افغانستان سره غفلت کېدای سي، خو بيخي هېرېدلای نه سي. هيلمن يم چې د امريکا راتلونکي اداره همدا خطا او سياسي کم عقلي تکرار نه کړي، او له درايټ او منطق څخه کار واخلي. په بل عبارت، په افغانستان کې د اوسني بې کفايټه مشرانو پر ځای څه پاک او موثر خلک په کار وګوماري. پاکستان سره جدي خبرې وکړي. د پښتنو په سيمو کې د جنگ او بمباريو پر ځای د امنيت او بياودانولو کارونه پيل کړي. د افغانانو سره د القاعدې، طالبانو، او مذهبي افراطيت په ختمولو کې پوره مرسته وکړي. د افغانانو لپاره د ژوند او کار فرصت برابر کړي. اقتصاد او بياودانولو ته پوره توجه وکړي. امريکا مجبوره ده چې په افغانستان کې ناراضه او ځپېدلي اقوام خوشحاله کړي؛ بمباري او مرګ ژوبله کمه کړي؛ د کابل په حکومت کې د اقوامو تر مينځ څرګنده او خطرناکه بې اندولې ختمه کړي؛ او په افغانستان کې د قومي او سمني سياست څخه لاس په سر سي. مانا دا چې په اقليتونو باندې د قاطع اکثریت سپکاوی ختم کړي ځکه شورويانو همدا اشتباوي وکړي، خو پای يې بڼه نوو. شورويانو د افغانستان په قومي جوړښت کې لاسوهني کولې؛ د دوستم مليشيا، د عصمت مليشيا، په اخر کې د مسعود مليشيا ګرده د روسانو د وخت پاتې شوني دي. مګر ورسيه بالاخره ناکامه سوه. ضروري نده چې يو ځل بيا هغه ناکامه لاره تعقيب سي.

په هر صورت، د افغانستان ستونزه حل لري، خو سالم فکر، پخه ستراتيژي، او بڼه ډېر سياسي جرات او شهامت غواړي. نن سبا، د کاميابو هېوادونو تجربې او د حل لارې زموږ په مخ کې تېرې سوي دي. اروپا، شرقي اسيا، او د هند او چين د انکشاف او پرمختګ تجربې ډېرې تازه او څو کلني دي. په ټولو پرمختللو ټولنو کې د مرکزي دولت فيصلو او پاليسيو د همدغو جامعو په برخليک کې مهم او اساسي نقش لري. په متحده ايالاتو کې، د ۷۰۰ بيلون ډالرو بېل اوټ بڼه او ژوندی مثال دی. نن سبا، ګرده دنيا سره نښتې ده. ګلوبلاېزېشن سرحدونه ماته کړي دي. دولت، ملي حاکميت، مشروعيت او حکومت ته بايد نوی تعريفونه پيدا سي. افغانستان د سياسي تکامل په داسې دوران کې دی چې په لمړي کلونو کې، يو قوي مرکزي، مشروع، او څه سورسټرګي حکومت ته اړتيا لري. داسې يو حکومت چې د بين المللي ټولني په مرسته د دولت جوړولو ته جدي پام وکړي. د افغانستان ثبات او رشد د دولت په رشد او ثبات پورې اړه لري. د افغانستان دیرش کلن سياسي بحران د مرکزي قوي حکومت په نشته والي کې خلاصه کېږي. ترڅو پورې چې دا خنډ ايسته نه سي، په هېواد کې سوله او اقتصادي انکشاف راتلای نه سي. دیرش کاله کېږي چې افغانستان د ناکامو دولتونو په لسټ کې لمری او يا دوهم مقام لري.

د نیوز ویک مجله د اکتوبر پر دوهمه لیکي: په کابل کې، د برتانیې سفير ويلي دي چې په افغانستان کې به د طالبانو د ختمولو په مقصد د متحده ایالاتو هلي ځلي ناکامه سي. هغه زیاته کړې ده چې ښه او موثره لاره به دا وي چې په کابل کې یو "مناسب او د منلو وړ دیکتاتور" نصب سي. هغه وايي: اوسني شرایط ډېر نازک او لږزانه دي. امنیت ورځ په ورځ خرابېږي. حکومت اداري فساد په سر اخیستی دی، او حکومت خپل ټول اعتبار او حیثیت له لاسه ورکړی دی. د کرزي حکومت پرته له خارجي قواوو څخه سمدستي رنګېږي.

د برتانیې سفير وايي: امریکایانو ته باید وویل سي چې موږ غواړو د یوې کامیابه ستراتیژۍ ملاتړ وکړو، نه د یوې ناکامې ستراتیژۍ. موږ باید د امریکا د جمهوري ریاست کانديدان پدې راضي کړو چې باید په افغانستان کې بند نه سي. په افغانستان کې، د امریکا ستراتیژي ناکامه ده.

د برتانیې سفير وايي: په افغانستان کې خارجي قوه د حل لاره نده، بلکې د مشکل یوه برخه ده. هغه وايي موږ یو داسې رژیم ساتو چې خپله ځان نه سي ساتلای. هغه زیاتوي د افغانستان لپاره به ډېره ښه وي چې یو "مناسب او د منلو وړ دیکتاتور" د پنځو او یا لسو کالو لپاره حکومت وکړي. "دا یوه واقعي د حل لاره ده. موږ مجبوره یو چې پخپلو هېوادونو کې عامه ذهنیت ددې لپاره چمتو کوو."

په همدې لړ کې، د اکانومیست مجله د اکتوبر د میاشتي پر دوهمه باندي د "طالبانو سره د مذاکرې" تر عنوان لاندې لیکي: پدې وروستیو وختونو کې، په کابل کې وضع ډېره غمجنه ده ځکه د طالبانو پر خلاف د ناټو جګړه په تپه ولاړه ده. بلخوا، که څه هم په هلمند کې هم د طالبانو د بری نښې نښانې نسته، خو طالبانو د عامه خلکو د زړونو د گټلو لپاره نوي لاري چاري غوره کړي دي. په هلمند کې، د کال ۲۰۰۶ راهیسي ۱۱۵ انگریزي عسکر تلف سوي دي، خو په مقابل کې ۵۰۰۰ طالبان د مرگ گوله سوي دي.

په افغانستان کې، د طالبانو او ناټو قواوو تر مینځ یو ډول نظامي بن بست راغلی دی. انگریزان غواړي افغاني قوه وروزي، او خو په عین زمان کې، د یوې سیاسي روغي جوړې په تمه دي. یو انگریز قومندان اټکل کوي چې ښایي انگریزي قوه په دريو یا پنځو کالو کې له افغانستان څخه ووځي. مگر د افغانانو "سیاسي بلوغ او پوخوالی" به څو لسیزي او یا نسلونه وغواړي.

پدې تېرو وختونو کې، طالبانو گرمسیر او موسی کلا وروسته له څه جنګونو څخه بابلول. مگر دم گری د طالبانو ستراتیژي د سیمو کنټرول نه، بلکې د خپل نفوذ او نوم او نښان خورول دي. په بل عبارت، د عامه خلکو د زړونو گټل دي. طالبان اوس نه د خلکو په رېږو کار لري او نه هم په موسیقي، نه په کاغذ باد او نه هم نورو ساعت تېریو باندي کار لري. مانا دا چې طالبان څه اهلي سويدي.

طالبانو پخوا تسلیم او یا نیول سوي عسکر او پولیسان سمدستي وژل، خو اوس هغوی عفو کوي. ځیني محلي خلک وايي پدې کې د طالبانو چم دی. بلخوا، طالبان د مخدره موادو د قاچاق او کر لپاره هم اسانتیاوي برابرې کړيدي. طالبان دا ادعا ردوي، خو د کوکنارو له بزگرانو څخه د زکات او خیرات ټول مني. وروسته، په همدې پیسو د حکومت له عسکرو او پولیسو څخه وسلې رانیسي.

د کال ۲۰۰۱ راهیسي، ناټو د طالبانو مشهور قومندانان وژلي دي. اوس، د طالبانو د قومندانانو وسطي عمر ۲۵ کاله دی. عموما، د وژل سويو قومندانانو ځای د هغوی خپلوان ډکوي. که څه هم، د طالبانو همدا پالیسي د هغوی په لیکو کې وفاداري او نظم ساتي، خو په عین زمان کې قومي احساسات او اړیکي نورې هم غښتلې کوي. ځیني مبصرین طالبان د افغاني ټولني یوه بله ملېشیا گڼي چې پدې تېرو کلونو کې یې افغانستان بې ثباته کړی دی.

دغه راز، د اکانومیست مجله د اکتوبر پر دوهمه باندي په یوه بل رپوټ لیکي: ایا د امریکا مشهور قومندان جنرال پیتریس به په افغانستان کې بریالی سي؟ پدې تېرو دوو کلونو کې جنرال ډېویډ پیتریس په امریکا کې خورا مشهور او محبوب سوی دی. جنرال پیتریس په عراق کې د "سرج" څارنه کوله. همدا اوس، هغه د متحده ایالاتو د مرکزي قومندي مشر دی. هغه به له افغانستان څخه نیولې بیا تر مصر پوري عملیات څاري، او د امریکا د بل جمهورریس په دوره کې به د "تروریزم پر خلاف" جګړه هم څاري. ایا هغه به وکړای سي چې د عراق کامیابي په افغانستان کې هم تکراره کړي؟ په عراق کې امنیت څه ښه سوی دی، خو په افغانستان کې لا خراب سوی دی.

هغه وايي د عراق درسونه په اسانۍ سره افغانستان ته نه سي انتقالېدای. عراق ډېر شتمن هېواد دی. هلته ډېر زيات امريکايي عسکر پراته دي، او ياغيان د افغانستان په شان د سرحد پر ها بلي غاړي باندي د سبب او پېښو ځای نلري. هغه وايي د عراق حالات نازک او لرزان دي. هغه غواړي چې په عراق کې تر کال ۲۰۱۰ پوري زيات شمېر امريکايي عسکر وساتي. مگر په افغانستان کې امريکايي قومندانان نور اضافه عسکر غواړي. د ناټو هېوادونه نه غواړي چې افغانستان ته نور عسکر واستوي.

په عراق کې، "سرج" ډېر موثر نه وو. هلته سياسي بدلونونه حياتي نقش لاره. په عراق کې، سني اقوامو خپله جبهه بدله کړه. شيعه مليشا د مهدي لښکر اوربند اعلان کي. په عراق کې، امريکايي عسکرو ته امر سوی وو چې نه يوازي القاعده سټه کي، بلکي د ځايي خلکو په ساتلو کي پوره هڅه وکي. جنرال پيترس وايي د عراقيانو راجلبول مهم دي. عراقيان اصلي عامل دي. عسکر مجبوره دي چې د خلکو سره نژدې تماس ولري. هغه وايي: "تاسو نه سي کولای چې په وژولو بری تر لاسه کړئ." ياغيان بايد له څو خواوو څخه تر فشار لاندي ونيول سي. نظامي، استخباراتي، سياسي، انکشافی، مطبوعاتي او نور. هغه وايي: "بڼه بخت هغه ته وايي چې سړی چمتو وي او فرصت پلاس ورسې." هغه دغه راز د افغاني اقوامو راجلبول حياتي گڼي. په عراق کې د ويښي شورا کاميابي بڼه مثال دی.

په افغانستان کې، بری مسلم ندی او بنايي کلونه کلونه ونيسي. جنرال ډېويډ پيترس وايي: "تل بايد دا په پام کې ولرو چې يوه ستراتيژي چې نن موثره وي، بنايي سبا نه وي. څه چې په يوې سيمې کې کار ورکړي وي، بنايي په بله سيمه کې کار ور نه کړي."

بلخوا، د واشنگټن پوست ورځپاڼه د اکتوبر پر ۲ ليکي: په افغانستان کې، د ناټو امريکايي قومندان جنرال ډېويډ مککېرنان، پرون وويل د افغانستان لپاره نورو اضافه عسکرو ته اړتيا سته، خو هغه زياته کړه په افغانستان کې به د عراق په شان "سرج" وضع سمه نه کي. هغه وويل: "افغانستان عراق ندی. افغانستان تر عراق ډېر پېچلی او مغلق ځای دی. افغانستان غرنی ملک دی. اکثره خلک په کليو کې ژوند کوي. فقر او بي سوادې زياته ده. قريب څلور سوه اقوام پکې ژوند کوي او اوږدو کورني جنگونو وضع نوره هم پېچلي ده." هغه زياته کړه په افغانستان کې د ياغيانو د ختمولو لپاره د اوږدې مودې تعهد ته اړتيا سته. هلته بنايي په کلونو کلونو پاتي يو، او د حل لاره به سياسي وي نه نظامي.

جنرال ډېويډ مککېرنان د عراق او افغانستان د يو بل توپير په باب وايي: په عراق کې سني اقوام او مليشياوي په خپلو سيمو کې د امنيت د ساتلو په غرض استخدام سویدی. هغه وايي: په افغانستان کې د اقوامو گډون ضروري دی، خو دا کار بايد د افغاني حکومت له لاري وسي، نه د امريکايي پوځ لخوا. هغه وايي: "زه نه غواړم چې د متحده ايالاتو پوځ د افغاني قومونو سره لتار سي. ځکه د افغانستان قومي جوړښت ډېر پېچلی او خطرناکه دی. افغانستان د کورني جنگونو نژدې او اوږد تاريخ لري. که چيري مور د يوه قوم سره ايتلاف وکړو، د داخلي جنگ د بيا پيلولو امکان بيخي ډېرېږي." هغه وويل: ياغيان له پاکستان څخه را شوه کېږي. هلته د سبب ځايونه لري. هلته اوزبک، چيچين، عرب، او پاکستاني جنگيالي سته. مور په يو سخت جنگ کې لگيايو چې بنايي نور هم گران او سخت سي."

پای